

Excursie naar Anholt

Jurrie Haak

De achterblijvers hebben wat gemist! Onder ideale weersomstandigheden vond op zaterdag 17 september het traditionele uitstapje van onze vereniging plaats. Deze keer ging de reis naar Duitsland en wel naar het plaatsje Anholt, waar een schitterende waterburcht staat.

Om goed negen uur vertrok de praktisch volle bus. Via Haaksbergen volgde een mooie route door de prachtige Achterhoek. Voor velen was het een eerste ervaring om in Dinxperlo door een straat te rijden, die aan de ene kant in Nederland ligt en aan de andere kant in Duitsland. Aan de linkerkant verkoopt de Metzger zijn waren en aan de rechterkant de slager. Niet veel verder volgde de grens en kort daarna Anholt. Op de ruime parkeerplaats stapten we uit en liepen het laatste stuk richting het slot. Onderweg hoorde je alom de ooh's en aah's van de medereizigers bij de aanblik van het schitterend ge-

*De waterburcht in Anholt.
Foto: Annemarie Haak*

legen kasteel met het ruime park er omheen. Dezen moesten toch nog even wachten, want eerst was er koffie met een overheerlijke appelpunt in het restaurant van het hotel dat aan het slot is verbonden. Het sfeervolle restaurant lag ter hoogte van de slotgracht, zodat iedereen een pracht uitzicht had over het water. Velen bekeken ook het uitzicht vanaf het terras, waar je kanjers van karpers kon zien zwemen.

Na de koffie ging het naar het slot zelf, waar de grote groep werd gesplitst voor de rondleiding. Het slot is bekend om zijn prachtige schilderijen- en porseleinverzameling. Die kom je dan ook overal tegen. In de bibliotheek lagen (onder glas) wel vier atlasen van de wereldberoemde cartograaf Bleau opengelegd! Eén ervan precies bij de provincie Overijssel en algauw werd Borne gezocht. Ons plaatsje stond er evenwel niet op, maar wel Wolfsvelde, de

havezate Weleveld. Onder leiding van de gids ging het van het ene schitterende vertrek naar het andere, tot we op de zolderverdieping in een tentoonstellingsruimte kwamen. Tot veler verbazing was er o.a. een schilderij van Lucas Cranach én een Rembrandt te bewonderen. Maar ook vele andere Nederlandse, Vlaamse en Duitse meesters. Na ruim anderhalf uur rondleiding waren de meesten wel blij dat ze op de binnenplaats even een frisse neus konden halen. Met beide groepen ging het nog even naar beneden, naar de gerestaureerde keuken, compleet met (rook)oven, put, kookgerei en haal. Niet allen konden de moed nog opbrengen om nog een blik in de toren te werpen, ook al omdat er vanwege de maaltijd maar weinig tijd voor was.

Na een korte wandeling kwamen we aan in restaurant Legeland, waar voor ons al drie gedekte lange tafels klaarstonden. 's Morgens hadden de deelnemers reeds hun wensen kenbaar kunnen maken, door één van de vijf menu's uit te zoeken. Ik moet zeggen dat het diner voortreffelijk was en allen die ik er over sprak waren even lovend. Na het diner konden de deelnemers op eigen gelegenheid de tuinen bezoeken. Er waren een drietal routes rondom het slot die je kon volgen. Na een parkgedeelte, kwam je in het deel met de siertuinen, die de Fürst Salm-Salm als eigenaar van alles, die ook nog een groot deel van het slot bewoonde, per eigen ophaalbrug kon bereiken.

Om half vijf was het tijd om in de bus te stappen. En na een voorspoedige reis kwamen we moe maar voldaan om kwart voor 6 in Borne aan. Iedereen keek terug op een mooie, geslaagde dag en velen verheugden zich alweer op de excursie van volgend jaar.

*Pracht en praal in de burcht.
Foto: Martin Thiehatten*